

ZGODBA O FERDINANDU

Zgodba o Ferdinandu je zgodba o znamenitem španskem bikcu

Ferdinandu, ki je od vsega najraje sam sedel pod plutovcem in vonjal cvetice.

Ja, tista zgodba o bikcu, ki je pomotoma

sedel na čmrlja prav v trenutku, ko so na travnik vkorakali možje v črnem, da bi med vsemi biki izbrali najhitrejšega in najbolj divjega za bikoborbe v Madridu. In čmrlj je tako močno pičil Ferdinanda, da je ta puhnil, planil k višku in topotal po zemlji, kakor da je ponorel. Možje so ga uzrli in vsi so zavpili od veselja. To je bil največji in najbolj divji bik med vsemi, ravno pravšnji za bikoborbo! A kaj ko se ubogi Ferdinand v Madridu v areni ni zmenil za puščičarje, pikadorja in celo matadorja, najponosnejšega med njimi, ki bi moral Ferdinanda v boju ubiti. Ferdinand je samo stekel na sredo arene, zagledal cvetove v laseh vseh zalih žen, sedel na tla in duhal, duhal ... Vsi puščičarji so bili jezni, pikadorji so bili še bolj jezni in matador je bil tako jezen, da se je jokal, ker se ni mogel postavljati z ogrinjalom in mečem. Ferdinanda so morali odpeljati domov, na travnik, tja pod stari plutovec, kjer je v miru lahko vonjal svoje cvetlice in bil srečen.

